

Seft surest kahjust mis Wiin innimesfel teep.

Kui muul omm Wina, siis olle ma mees:
Winaga kaswap mo sädä mo sees,
Et ma siin waiwa nink murret ei nde,
Summala wiijake kahjo ei tee.

Sedda rummala laulo laulis Niggola
Juhhan iggaförd, kui moislilku innimesse
tedda mainitsesid, et ta ei peas ni wägga li-
jalt joma. Sepärrast sai temma ka sedda liig-
nimme: Joma Juhhan. Sesamma Juhhan
olli ennemuiste launis rikkas perremees ol-
nu, ent omma jomisse läbbi läts temma wi-
mati ni waises, et temma naine nink latsed
pool wasti piddiwa kerjama minnema. Esste
olli ta egga hommiko ühhe suu täwwe wina
wätinu, monni aja pärrast lats, wimati kolm
eht nell, nink weel ennämb. Nida sai ta wi-
mati äts dige älleannetu jodit. — Temma dp.
petajal,

petajal, te tedda tundis, olli halle meel temma
naise nink laste pärrast. Se pädis tedda mitt-
mel wisil pärrandoda, nink nomis tedda sag-
geste, et temma sedda furja nink häbbematta
ammeti peas mahajättma. Ürsförd kutsis
jälle se Kirriko Isiand tedda henda mannu,
nink pötel tedda Issa wisil, et ta piddi omma
last jomissest mahajättma, nink mitte esst
henda, nink omma naise nink latsed ännetusse
nink willetsusse siise saotma. Kule Juhhan!
üttles temma: "Minna ei kela sedda mitte,
kui sa waest monnikförd ühhe suu täwwe Wina
wottad, kui sa udsuse nink kälma ilmaga wäl-
ja läed. Ent kui sa iggapäiwa wina jood, siis
tepp ta sulle kahjo. Wiin om äts lange aesi,
teep sedda innimesse werre pallowas, nink ai-
jap tedda wägga kängeste ihhun jooskma; nink
sest tullewa mittmesuggused haigusfed. Sa ol-
led mulle esst üttlenu, et sa ndel olled söma,
kui sa lijalt olled jonu, sinno sädä wallotop,
nink lddp ni äkkiselt, kui ta tahhas ihhust
wälja karrata, lullikmed werrisewa, sinno pd
om